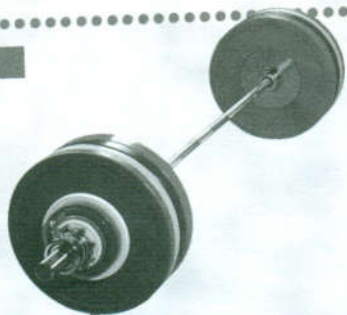

دست‌مریزاد

در هیاهوی کاذب فوتبال ایران کمتر کسی متوجه شد که سعید علی‌حسینی وزنه‌بردار جوان اردبیلی، در یک رکوردشکنی غیررسمی ۴۳۳ کیلوگرم وزنه را بالای سرش برده تا دومین وزنه‌بردار قدرتمند تاریخ این ورزش شود. حسینی جوان از وزنه‌ای که رضازاده در آسیایی دوحه برداشت سنگین‌تر وزنه زد تا خیال این ورزش را برای سال‌های آینده و ارائه سلسله قهرمانی در مهم‌ترین وزن این رشته راحت کند. ورزش ایران واقعا یک دست‌مریزاد بلندبالا به این جوان خوب بدهکار است.

هدف ما از مقدمه‌چینی این بود که بگوییم ایران فقط یک رضازاده ندارد. بیایید همه را ببینیم و به‌دیگران نیز اجازه بروز توان‌مندی‌هایشان را بدهیم که اگر غیر از این باشد بسیاری از استعدادها ما در عرصه‌های مختلف ورزشی فراموش خواهد شد.

دلجویی ساعی از تکواندوکار فلسطینی

گاهی برخی از حاشیه‌ها زیباتر از متن جلوه می‌کند و باید درباره آن‌ها از سر تحسین گفت. مرجبا به این روح بلند و مرام و معرفت. این‌بار صحبت از هادی ساعی است؛ هادی عزیز در حرکتی ارزشمند در حاشیه یکی از مسابقات بین‌المللی تکواندو به شیوه‌ای جالب از یک تکواندوکار فلسطینی تقدیر کرد. ساعی که با تیم مس کرمان در این رقابت‌ها شرکت کرده بود، در دومین بازی‌اش محمدعمر بغدادی را از تیم فلسطین ناک‌اوت کرد. تکواندوکار فلسطینی پس از این شکست دچار مشکلات روحی شد ولی ساعی که متوجه این نکته شده بود با اهدای لوح تقدیر جام از این جوان فلسطینی دلجویی کرد.

آی آدم‌ها

یکی از روزنامه‌ها، عکس منزل یکی از پیش‌کسوتان مطرح فوتبال کشورمان را که کمتر از یک قصر مجلل نبود به چاپ رساند. ما با دیدن کاخ باشکوه ایشان دعا کردیم که خدا ده‌برابر بیش‌تر به‌او بدهد. به‌قول مایلی‌کهن، فوتبال سفره گسترده و سراسری است که برای همه جا دارد اما نمی‌دانیم چرا آدم‌هایی مثل همایون بهزادی که روزگاری بالاتر از فوتبال ایران در آسیا نامشان مطرح بود در ۶۵ سالگی اجاره‌نشین هستند و صلاه ظهر تیرماه و زیر برف دی‌ماه باید با شندرغاز درآمد مدرسه فوتبال زندگی بگذرانند و بعضی دیگر این چنین زندگی کنند.

مقصر اصلی؟

در ورزش ما همواره مرسوم است بعد از کسب یک پیروزی کوچک، اما غیرمنتظره، عده‌ای با سینه‌های ستبر کرده رودرروی رسانه‌ها ژست بگیرند و این نتیجه را به‌پای برنامه‌ریزی اصولی خودشان بگذارند، اما فقط کافی است تا به‌هردلیلی ناکامی نصیب‌شان شود آن‌گاه پیداکردن مقصران و یافتن فردی که پاسخ‌گوی این نتیجه باشد قصه یافتن سوزن در انبار کاه می‌شود!

البته ماجرا فقط به این‌جا ختم نمی‌شود. بالاخره یک‌نفر در این شکست مقصر بوده و اگر هم مسبب واقعی ناکامی نباشد، باید که به عنوان «مسئول فاجعه» پاسخ‌گوی افکار عمومی شود. بر همین اساس پس از هر ناکامی یک‌نفر به‌عنوان مقصر اصلی معرفی می‌شود. شاید فرد معرفی‌شده واقعا نقشی اساسی در مسأله نداشته اما به‌حکم این قانون نانوشته باید پیامدهای این تقصیر را بر گردن بگیرد.

دایی؛ نام ماندگار فوتبال ایران

مسلم درآمدش هیچ ربطی به گل‌های ملی‌اش ندارد چون بیش از آن که گلزن مطرحی باشد تاجر قابلی است؛ او خیلی زود درآمد فوتبالی‌اش را صرف فعالیت‌های اقتصادی کرد و با استفاده از اعتبار نام «دایی» (که البته آن‌زمان به‌مراتب بیش‌تر بود) به‌یکی از قطب‌های قدرتمند تولیدات ورزشی ایران بدل شد. البته همه سرمایه او به تولیدی پوشاک ورزشی خلاصه نمی‌شود و فروشگاه‌های زنجیره‌ای او در بهترین نقاط تهران را نیز باید به آن اضافه کرد؛ اما فراتر از همه این‌ها و البته مهم‌تر، او انسان نیکوکاری است و بی‌شمار و خودنمایی کارهای خیریه گسترده‌ای انجام می‌دهد؛ کمک دوستانه میلیون‌تومانی او برای ساخت مدرسه‌ای در اردبیل مهر تأییدی است بر این ادعا.

دایی، علم و فوتبال را با هم دارد و باید گفت از محدود بازیکنان امروزی است که تحصیلات عالیه دانشگاهی دارد و همین امر او را از دیگران متمایز می‌کند. او در حیطه مدیریت نیز، دست‌کم در هدایت موفق تیم سایپا توان‌مندی‌هایی از خود نشان داده است. آیا مجموع این عوامل برای ماندگاری یک اسم در تاریخ ورزش کشور کافی نیست؟

ویشگاهی، و تقدیم مدال‌هایش به حرم مقدس امام‌حسین

جاسم ویشگاهی قهرمان ارزنده کاراته کشورمان که در سال جاری موفق به کسب دو مدال طلا از رقابت‌های جهانی فنلاند و بازی‌های آسیایی دوحه شده بود، مدال‌هایش را به‌آستان مقدس حضرت‌اباعبدالله‌الحسین تقدیم کرد.

ویشگاهی درباره انگیزه‌اش برای انجام این کار گفت: پیش از اعزام به بازی‌های آسیایی دوحه از ناحیه کمر دچار آسیب‌دیدگی شدید شدم به‌طوری که کادر فنی و پزشک تیم، امیدی به‌حضورم در این رقابت‌ها نداشتند از این‌رو نذر کردم و از ایشان تقاضای کمک نمودم خوشبختانه دعایم مستجاب شد و توانستم در این دو میدان موفق شوم.

فرنگی‌کاران در شکنجه‌گاه ساواک

به‌همین‌ماه که یادآور روزهای حماسه و ایثار بود، گذشت ولی هیچ‌کس یادی از دلاورمردان عرصه ورزش نکرد؛ آن‌ها که آن روزها مقابل طاغوت زمان رودرروی رژیم منحوس پهلوی ایستادگی نمودند.

اگر به موزه عبرت ایران و شکنجه‌گاه ساواک در رژیم منحوس پهلوی سری بزنید، یکی از بخش‌هایی که توجه شما را به خود جلب می‌کند غرفه گروه اباذر است. در این غرفه، اسناد و تصاویری از ده دلاور کشتی‌گیر نهاوندی که به‌صورت سازمان‌یافته به رهبری شهید «عبادالله خدارحمی» به مبارزه با رژیم ستم‌شاهی پرداخته‌اند، به نمایش گذاشته شده است.

ميثاق‌نامه این گروه شامل موارد مختلفی هم‌چون نماز اول وقت، نیکی به‌دیگران، خواندن نماز شب، حداقل ۴۵ دقیقه ورزش روزانه، مطالعه در تمامی زمینه‌ها، رازدار بودن و... است. اگر امروز تنها گوشه‌ای از این ميثاق‌نامه سرلوحه ورزشکاران ما قرار گیرد، افق‌های روشنی در عرصه ورزش کشور تلالو خواهد کرد.

ورزشکار شدن به چه قیمت؟!

مدتها است که متأسفانه افرادی سودجو از طریق مواد نیروزا به نام مکمل های قانونی در باشگاه های بدنسازی به سرمایه های کلانی دست یافته اند. این افراد، جوانان را با وعده های زیبا به سمت استفاده از مواد نیروزا تشویق و با جان آنان بازی می کنند.

در صورت عدم توجه به پدیده دوپینگ، افزون بر آفات فرهنگی و اجتماعی این معضل، سیل آسیب های جسمی و روحی بسیاری که حاصل استفاده از این مواد مخرب است، دامن گیر ورزش ما خواهد شد.

برخورد قاطع با این پدیده، در این برهه زمانی حساس و عبرت گرفتن از وقایع گذشته، می طلبد تا به طور جدی باشگاه های بدنسازی را طبقه بندی و با شناسایی آن هایی که تخلف می کنند به ریشه کنی این امر کمر همت ببندیم.

امیدواریم سال جدید، سالی پر بار و عاری از هرگونه مواد نیروزای مخرب در باشگاه های ورزشی باشد و فرهنگ خویشتن داری، معرفت، تلاش بیشتر و همت گسترده تر زیرساخت های فکری جوانان ما و مکمل های ورزشی ما را تشکیل دهد.

دوپینگ دسته جمعی!

حال که بحث دوپینگ را در باشگاه های بدن سازی مطرح کردیم خوب است از این بالای ویران گر در فوتبال هم سخن بگوییم. متأسفانه در لیگ برتر کشورمان از بازیکنان به طور مستمر تست دوپینگ گرفته نمی شود و همین مساله بعضاً مشکلاتی را به وجود آورده است.

در آستانه سال جدید، بازیکنان یکی از تیم های حاضر در لیگ برتر که شدیداً خطر سقوطشان را به دسته پایین تر احساس کرده اند، دست به دوپینگ زدند. آن ها مدتی بود که قبل از هر مسابقه تعدادی قرص نیروزا مصرف می کردند و به همین علت بعد از پایان بازی توان نود دقیقه بازی کردن اضافه را داشتند! البته متأسفانه چون تست دوپینگ به عمل نمی آید، این مساله هم ثابت نمی شود. جالب است بدانید یکی از بازیکنان این تیم در محفلی خصوصی این موضوع را تأیید کرده که بازیکنان تیمش قرص های انرژی زا مصرف می کنند.

امیدواریم این خبر، یک دروغ بزرگ باشد، اما احتمال یک درصدی صحت این ماجرا هم نیازمند تدبیر و تصمیم مسئولان فوتبال ایران است.

بانوان محجبه و ورزش حرفه ای

مجله بین المللی ایپس در شماره ماه گذشته خود تصاویری از بانوان ورزشکار محجبه و مسلمان را روی جلد خود به چاپ رسانده است. اگرچه این اولین بار نیست که رسانه های ورزشی به حجاب زنان ورزشکار توجه می کنند ولی توجه مجملاتی از این دست در نوع خود کم نظیر است. روی جلد این مجله تصویر زن دوندۀ مسلمان بحرینی چاپ شده که دستانش را به علامت قهرمانی بالا برده است.

هم چنین در صفحات میانی این مجله تصاویری از ورزشکاران محجبه در مسابقات بانوان تهران به چاپ رسیده است.

چون این مجله در سراسر جهان و بین خبرنگاران رسانه های مختلف توزیع می شود توجه به ورزش بانوان محجبه و مسلمان می تواند باعث توجه سایر کشورها به پوشش بانوان کشورهای اسلامی باشد.

در دوشماره قبیل حرف های تنوری گفتیم حجاب مانع ورزش کردن نیست و حالا حرف خود را با مدرک به کرسی نشاندیم.

حلال مشکلات

حسین رضازاده که احترام و ستایش قلب های همه ایرانیان را با خود همراه دارد افزون بر قهرمانی های بسیار در رزم گاه های جهانی، خود را به پوشیدن ردای پهلوانی نیز آراسته است. رضازاده تا آن جا که در توانش باشد در حل مشکلات همه مردم می کوشد مثلاً در همین خانواده وزنه برداری هر که دچار مشکلی می شود و یا این که درخواستی دارد، بلافاصله به سراغ رضازاده می رود. در این باره باید گفت افرادی که تاکنون به رضازاده مراجعه کرده اند دست خالی باز نگشته اند و به قول معروف این ملی پوش کار آنان را راه انداخته است.

درباره منش پهلوانی این قهرمان اردبیلی خاطره درخواست او از رئیس صداوسیما برای حذف نامش از برنامه انتخاب قهرمان قهرمانان را که فراموش نکرده اید. رضازاده از خیر عنوان قهرمان قهرمانان سال و جایزه کلان پیشکشی به این راحتی گذشت، چرا که آداب جوانمردی را به خوبی می شناسد.

آنی که گم شده است...

در یک گوشۀ غریب از این دنیای غبار گرفته یک پیرمرد ۸۸ ساله به نام «حسن گوشه» سرش را بر روی زمین گذاشت و مرد، اما افسوس که کسی برای این قهرمان ارزنده مرثیه ای نخواند. هیچ کس به یاد ندارد که او هم مثل ستاره های امروز در دهه بیست و یک بازیکن ثابت شهرآورد طوفان و دارایی بوده است! در اروپایی که قلب همه سرد و یخی است به احترام درگذشت پیشکسوتان فوتبال خبردار می ایستند. همین چند وقت پیش در شهرآورد سیسپیل یک افسر پلیس به نام فیلیپو ریچیتی درگذشت که به احترام او یک مراسم باشکوه و باور نکردنی برگزار کردند، اما این جا که همه ادعای قلبی گرم و مهربان دارند هیچ کدام حاضر نشدند در مسابقات لیگ به احترام روح بلند یک ملی پوش قدیمی حتی سی ثانیه سکوت کنند.

اخراج یک دختر فوتبالیست محجبه

مقامات فوتبال ایالت کبک کانادا اعلام کردند اخراج یک دختر فوتبالیست از مسابقه ای که چندی پیش برگزار شد به دلیل حجاب اسلامی وی مورد تأیید این مقامات قرار گرفته است، مگر آن که فدراسیون بین المللی فوتبال (فیفا) مقررات خود را در مورد لباس بازیکنان تغییر دهد.

«اسمحن منصور» یازده ساله پس از امتناع از عدم رعایت حجاب و برداشتن روسری خود که بسیاری از زنان مسلمان طبق اصول مذهبی خود آن را به سر می کنند، از مسابقه ای که روز دوشنبه آخر سال گذشته در حومه مونترال برگزار شد، اخراج گردید.

حرکت این دختر مسلمان در پای بندی به اصول اسلامی قابل ستایش است همان طور که رفتار ناشایست مسئولان مسابقه در اخراج او مستحق نکوهش.

حرکتی پویا

فوتبالیست های کشورمان کمتر به دنبال رفتارهای فرهنگ ساز ورزشی و معنوی هستند ولی ملی پوشان پرورش اندام که یک تیم فوتبال تشکیل داده اند، چندی پیش با هدف تکریم از اینارگران انقلاب اسلامی به ویژه جانبازان در مرکز توانبخشی جانبازان امام خمینی حضور یافتند و از آنان عیادت کردند.

هر کدام از اعضای این تیم که در سال ۱۳۸۳ تأسیس شده است تاکنون افتخارات بسیاری را کسب کرده اند. امیدواریم این حرکت های پویا و ورزشی در همه عرصه های ورزش کشور گسترش یابد.

